

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123232011
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5123232011.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore žalobcu: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, XXX XX E. E., štátny občan SR, právne zastúpený Advokátska kancelária Hagara – Hagarová, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498, o zaplatenie 448,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k 42C/46/2023-154 zo dňa 13.12.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má proti žalovanému **p r á v o** na náhradu dôvodne vynaložených trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku o nároku žalobcu na náhradu škody rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 448,69 Eur s príslušenstvom a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie pôvodne rozhodol rozsudkom č.k. 42C/46/2023-90 zo dňa 31.10.2023, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/8/2024 zo dňa 20.8.2024 a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu porušenia práva žalovaného na spravodlivý proces – nevysporiadanie sa so žalovaným vznesenou námietkou premlčania.

3. Súd prvej inštancie uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému právne posúdil v zmysle ust. § 4, § 7 ods. 1 a 2 zák. č. 462/2003 Z.z. o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase poskytnutia náhrady príjmu), § 106 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a § 193 Civilného sporového poriadku, vychádzajúc z nasledovného skutkového stavu. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/18/2020 zo dňa 27.05.2021, právoplatným dňa 12.06.2021 bol obžalovaný A. B., nar.XX.XX.XXXX (t.j. žalovaný) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., keď inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, tým svojim konaním, že dňa 16.08.2019 v čase približne o 14.15 hod. viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. č.: F., v A. v pravom jazdnom pruhu po ceste č. 1/65 na Ul. G. v smere z H. do I. I., pričom v blízkosti obchodného domu J. obžalovaný svoje vozidlo pred priechodom pre chodcov nezastavil, keďže sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nasledoval situáciu v cestnej premávke nerešpektujúc ustanovenia § 4 ods. 1 písm.

c), písm. e), písm. 9, ods. 4 Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, následkom čoho v kilometri 138,13, potom ako cyklistka K. K. E., nar. XX.XX.XXXX prechádzajúca po prechode pre chodcov na bicykli zn. CTM z ľavej strany vozovky na pravú stranu vozovky opustila ľavý jazdný pruh vozovky a vošla do pravého jazdného pruhu, obvinený prednou pravou časťou vozidla narazil do menovanej cyklistky, v dôsledku čoho poškodená cyklistka utrpela zranenia špecifikované vo výroku rozsudku. Žalovaný svojím konaním spôsobil žalobcovi škodu, ktorá vznikla v dôsledku vyplatenia náhrady príjmu počas dočasnej pracovnej neschopnosti príslušníčky finančnej správy. Žalobca vyzval žalovaného Výzvou zo dňa 11.08.2021 (č.l. 14 spisu) na zaplatenie náhrady škody v celkovej výške 448,69 EUR. Žalovaný vo výzve stanovil lehotu na plnenie v trvaní 30 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Z doručenky (rub č.l. 14 spisu) súd prvej inštancie zistil, že výzva bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 18.08.2021.

4. Prioritne vysporiadal sa v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, a to v bodoch 24. až 28. s námietkou premlčania žalovaného nároku vzneseného žalovaným. Súd prvej inštancie konštatoval, že pri práve na náhradu škody je stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Ich začiatok je stanovený samostatne; kým objektívna premlčacia doba plynie od tzv. škodovej udalosti, subjektívna plynie odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Ich vzájomný vzťah je taký, že sú od seba nezávislé čo do svojho priebehu, jeho začiatku i konca, a ak skončí priebeh jednej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu.

5. Občiansky zákonník viaže premlčanie práva z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby na časovú podmienku uplynutia 2-ročnej doby na vedomosť poškodeného: o škode a tom, kto za ňu zodpovedá. Premlčacia doba začína plynúť dňom, kedy sa poškodený skutočne (nie iba predpokladane) dozvedel o škode, t. j. kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy určitého druhu, ktorý možno natoľko objektívne vyčíslieť v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde, a ďalej o tom, kto za škodu zodpovedá (porovnaj R 38/1975).

6. Pojem „dozvie sa o škode“ (§ 106 ods. 1 OZ) vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo o udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyjadriť – vyčíslieť v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde.

7. Nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (napr. na základe odborného posudku), ale v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 OZ sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, t. j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia (Ro NS ČR z 29. 11. 2006, sp. zn. 25 Cdo 721/2005).

8. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nich), a len vtedy začne poškodenému plynúť subjektívna premlčacia doba. V danom prípade sa žalobca dozvedel o spôsobenej škode v čase, kedy vyplatil príslušníčke finančnej správy počas jej dočasnej práceneschopnosti (od 24.06.2021 do 18.07.2021) náhradu príjmu, ktorú si v tomto konaní žalobca voči žalovanému uplatnil. Výplata náhrady príjmu bola uskutočnená v dvoch výplatných termínoch (za mesiac jún v júli 2021 a za mesiac júl v auguste 2021), pričom od momentu výplaty náhrady príjmu začala plynúť žalobcovi subjektívna premlčacia doba. O skutočnosti, kto za škodu zodpovedá, sa žalobca dozvedel z Hlásenia úrazu na účely nemocenského. Začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby (§ 106 ods. 2) je viazaný na udalosť, z ktorej škoda vznikla. V prípade žalobcu došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, prvým dňom vzniku dočasnej práceneschopnosti príslušníčky finančnej správy, t.j. dňom 24.06.2021 a týmto dňom začala plynúť žalobcovi objektívna premlčacia doba. Žalobca podal žalobu na súd dňa 20.06.2023, žalobca si svoj nárok na náhradu škody uplatnil voči žalovanému riadne a včas. Z uvedeného dôvodu možno jednoznačne konštatovať, že žalobný nárok nie je premlčaný.

9. Súd prvej inštancie ďalej vo väzbe na uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody konštatoval, že je v danom konaní viazaný v zmysle ust. § 193 CSP rozsudkom Okresného súdu Martin, vydaným v trestnom konaní sp. zn. 4T/18/2020 dňa 27.5.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2021 o tom, že bol spáchaný trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným žalovaný. Konštatoval, že v civilnom sporovom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia, predpokladanou

Trestným zákonom. Všetky predpoklady vzniku škody, teda protiprávne konanie žalovaného, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a škodou mal súd prvej inštancie preukázané z predmetného rozsudku.

10. Ďalej uviedol, že z tlačiva „Hlásenie úrazu na účely nemocenského“ jednoznačne vyplýva, že predmetná dočasná pracovná neschopnosť vznikla v dôsledku úrazu zavineného inou osobou. V predmetnom tlačive sa okrem iného uvádza tiež osoba, ktorá úraz zavinila (A. B.), miesto, dátum aj hodina, kedy úraz vznikol (A., 16.08.2019 o 14,15 hod.) okolnosti úrazu (zrazená motorovým vozidlom na priechode pre chodcov) a tiež orgán PZ SR, ktorý predmetný úraz vyšetroval (OR PZ Martin). Na účely verifikovania vyššie uvedených skutočností žalobca predložil súdu prvej inštancie Potvrdenie zo dňa 03.08.2022, vystavené A. A. L., všeobecným lekárom K. K. E., z ktorého jednoznačne vyplýva, že dočasná pracovná neschopnosť menovanej, trvajúca od 24.06.2021 do 18.07.2021 súvisí s úrazom zo dňa 16.08.2019, pričom liečba počas dočasnej pracovnej neschopnosti trvajúcej od 16.08.2019 do 31.10.2020 si následne vyžiadala operačný zákrok (extrakcia skrutiek po intramedurálnom klincovaní predkolenia vpravo) a ďalšiu liečbu. Uvedený operačný zákrok bol vykonaný dňa 24.06.2021. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno vysloviť záver, že dočasná pracovná neschopnosť trvajúca od 24.06.2021 do 18.07.2021 bola v príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 16.08.2019. Žalovaný protiprávnym konaním spôsobil jednak škodu príslušníčke žalobcu ublížením na zdraví, v dôsledku ktorého sa stala poškodená po úraze dočasne práceneschopnou, a jednak spôsobil škodu žalobcovi, ktorý vyplatil poškodenej náhradu príjmu v sume 448,69 EUR počas jej dočasnej pracovnej neschopnosti na výkon štátnej služby za obdobie od 24.06.2021 do 03.07.2021, nárok náhradu ktorej škody si žalobca v tomto konaní voči žalovanému uplatnil.

11. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2, § 396 ods. 3 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%, nakoľko bol v konaní plne úspešný.

12. Včas podaným odvolaním domáha sa žalovaný zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. V odvolaní udáva, že podáva odvolanie voči všetkým výrokom napadnutého rozhodnutia a cituje ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Ďalej uvádza, cit.: „Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že pri oznámení sporu jeho poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group mu prišlo z poisťovne oznámenie, že považujú dlh za premičaný. Na premičanie poukazoval aj žalovaný v tomto konaní, ale súd prvej inštancie na námietku neprihliadal a ani sa s ňou nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia. Žalovaný sa stotožňuje s názorom poisťovne, že nárok žalobcu je premičaný. Zároveň poukazuje na všetky svoje tvrdenia v konaní“.

13. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Žalobca hneď v úvode podotýka, že žalovaný v odvolaní nijakým spôsobom nekonkretizoval, v čom sú podľa jeho názoru naplnené jednotlivé odvolacie dôvody, pričom má za to, že tieto dôvody musia byť dostatočne vyargumentované a podložené relevantnými skutočnosťami, dôkazmi a právnymi predpismi. K tvrdeniu žalovaného ohľadom nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia (§ 365 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov), ktoré podľa názoru žalobcu dáva žalovaný nepochybne do súvislosti s námietkou premičania (bod 3 podaného odvolania) žalobca uvádza, že súd sa s namietanou skutočnosťou podrobne vysporiadal v bodoch 14. až 33. napadnutého rozsudku, na základe čoho nemožno konštatovať, že rozsudok je nedostatočne odôvodnený, a súd sa v ňom nedostatočne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami. Rovnako ani námietku žalovaného, týkajúcu sa nesprávneho skutkového zistenia, ku ktorému súd dospel na základe vykonaných dôkazov (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), nemožno považovať za relevantnú, nakoľko žalovaný ani v tomto prípade nijako nešpecifikoval o aké nesprávne skutkové zistenia ide. Žalobca má za to, že súd vykonal dokazovanie v dostatočnom a potrebnom rozsahu, pričom skutkový stav veci bol riadne preukázaný, a správnym spôsobom vyhodnotený a právne posúdený. Súdom bol v prípade žalovaného povinný postupovať v zmysle ustanovenia § 193 CSP, a vychádzať tak z rozhodnutia Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/18/2020 zo dňa 27.05.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.06.2021, a ktorým bol žalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví. K namietanému nesprávne právne posúdeniu (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) žalobca uvádza, že žalovaný v konaní neuviedol žiaduci tzv. plný dôkaz o podstatných skutočnostiach pre rozhodnutie v súvislosti s ním uplatneným odvolacím dôvodom, t. j. neuviedol právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia, vzhľadom k čomu ani uvedenú námietku nemožno považovať za opodstatnenú.

14. V odvolacej replike zotrval žalovaný na podanom odvolaní.

15. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie pri aplikácii § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

16. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutiu predchádzajúceho konania konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie vrátane výroku o náhrade trov konania náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, a preto naň v celom rozsahu a v podrobnostiach v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Uvedené bolo tiež dôvodom pomerne rozsiahleho opisu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozhodnutí odvolacieho súdu.

17. Žalovaný v odvolacom konaní nevzniesol žiadne nové relevantné námietky, s ktorými by sa už nebol vysporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len nehospodárnym opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia. Súčasne v danej súvislosti je potrebné poznamenať, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp.zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013).

18. Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17. marca 2016). V danom prípade okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré precízne vysvetlil. Z pohľadu logiky argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť nedostatky. Je potrebné poznamenať, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (obdobne sp.zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamena ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

19. Žalovaný síce odvolaním napadol „celý“ rozsudok súdu prvej inštancie, t.j. aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, ale výlučne v súvislosti s ním tvrdenu nesprávnosťou rozhodnutia vo veci samej. Nadväzne, potvrdenie rozhodnutia v meritórnej časti zakladá vecnú správnosť (pre viazanosť odvolacieho súdu konkrétnymi odvolacími dôvodmi - § 380 ods. 1 CSP) aj od neho závislého výroku o náhrade trov konania. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že súd prvej inštancie náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore (§ 255 ods. 1 CSP).

20. Nadôvažok vo vzťahu k vznesenej odvolacej argumentácii odvolací súd udáva, že žalovaný v odvolaní po citácii ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP uvádza, cit.: „Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že pri oznámení sporu jeho poisťovní KOOOPERATIVA poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group mu prišlo z poisťovne oznámenie, že považujú dlh za premlčaný. Na premlčanie poukazoval aj žalovaný v tomto konaní, ale súd prvej inštancie na námietku neprihliadal a ani sa s ňou nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia. Žalovaný sa stotožňuje s názorom poisťovne, že nárok žalobcu je premlčaný. Zároveň poukazuje na všetky svoje tvrdenia v konaní“.

21. V nadväznosti na uvedenú citáciu odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že neušlo jeho pozornosti, že obsah podaného odvolania proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 42C/46/2023-154 zo dňa 13.12.2024 je totožný s obsahom odvolania proti prvotnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie č.k. 42C/46/2023-90 zo dňa 31.10.2023 (zmenené bolo len číslo konania napadnutého rozhodnutia a dátum spísania odvolania). Nakoľko v poradí druhé odvolanie je skopírovaním v poradí prvého odvolania, ušlo tak pozornosti odvolateľa, že zatiaľ čo prvotné rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo zrušené odvolacím súdom pre nezodpovedanie námietky premlčania, v poradí druhom rozhodnutí už súd prvej inštancie

tento nedostatok odstránil, keď sa v odôvodnení rozhodnutia podrobne a dostatočne presvedčivo so vznesenou námietkou premlčania vysporadúva, a to v bodoch 24. až 28. napadnutého rozsudku, na ktoré dôvody aj odvolací súd v podrobnostiach poukazuje.

22. Z uvedeného dôvodu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú námietku žalovaného spočívajúcu v porušení práva žalovaného na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) z dôvodu neprihliadnutia, resp. nevysporiadania sa v odôvodnení rozhodnutia so žalovaným vznesenou námietkou premlčania.

23. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj všeobecne koncipovanú námietku odvolateľa o naplnení odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, ktorých naplnenie odvolateľ zdôvodnil púhym konštatovaním, že sa stotožňuje s názorom poisťovne, že nárok žalobcu je premlčaný a zároveň poukazuje na všetky svoje tvrdenia v konaní.

24. Východiskovo k uvedenej všeobecne koncipovanej námietke odvolací súd poukazuje, že zo stabilnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že vnútroštátny všeobecný súd sa musí v odôvodnení svojho rozhodnutia vyrovnávať s argumentom (resp. dať odpoveď na argument), ktorý je

Ad a) „relevantný“, „podstatný“, „významný“, resp. „týkajúci sa veci“ („relevant“, „important“, „pertinent“) a ktorý je zároveň

Ad b) „konkrétny“ („specific“) resp. „formulovaný dostatočne jasným a presným spôsobom“ („formulated in a sufficiently clear and precise manner“).

Odvolací súd musí konštatovať, že odvolacia námietka týkajúca sa premlčania nároku žalobcu je síce námietkou spĺňajúcou atribút námietky vecnej, avšak postráda atribút konkrétnosti.

25. V odvolacom konaní je povinnosťou strany sporu formulovať odvolacie námietky vo väzbe na konkrétne skutkové a právne závery obsiahnuté v rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktoré je napadnuté odvolaním. Nie je postačujúce v odvolaní citovať jednotlivé odvolacie dôvody, tak ako ich definuje zákonodarca v ust. § 365 ods. 1 CSP.

26. Zatiaľ čo v konaní pred súdom prvej inštancie by vznesenie námietky premlčania bolo postačujúcim, preto, aby bol súd prvej inštancie povinný poskytnúť na vznesenú námietku konkrétnu odpoveď, v konaní odvolacom, pre naplnenie atribútu „konkrétnosti“ odvolacej námietky je už nevyhnutné, aby odvolateľ formuloval odvolacie dôvody vo väzbe na konkrétne argumenty súdu prvej inštancie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí. Odvolateľ teda musel špecifikovať, s ktorými konkrétnymi právnymi, resp. skutkovými závermi vo väzbe k posúdeniu otázky (ne)premlčania nároku súdom prvej inštancie nesúhlasí a z akých konkrétnych dôvodov.

27. Vo väzbe k namietanému naplneniu odvolacieho dôvodu § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) bolo povinnosťou odvolateľa tvrdiť a špecifikovať, ktoré skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvej inštancie v rámci zodpovedania spornej otázky premlčania žalobného nároku, podľa mienky odvolateľa nezodpovedajú vykonaným dôkazom, resp. ktoré skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo opomenul súd prvej inštancie zhodnotiť. Rovnako pokiaľ odvolateľ poukazuje na naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), bolo jeho povinnosťou v rámci odvolacej argumentácie špecifikovať, v čom vidí vo vzťahu k záverom súdu prvej inštancie v spornej otázke premlčania nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie napr. že súd neaplikoval príslušnú právnu normu (t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu), aplikoval nesprávnu právnu normu (t.j. namiesto príslušnej právnej normy – ktorá sa má na danú vec vzťahovať podľa mienky odvolateľa, aplikoval normu inú), obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. Odvolateľ v rámci svojej argumentácie neuviedol, akú inú právnu normu mal súd prvej inštancie aplikovať, resp. ako inak mal vyložiť jej obsah atď.

28. Odvolacie konanie nie je opakovaním konania pred súdom prvej inštancie. Povinnosť odvolateľa uviesť v odvolaní dôvody, z akých odvolateľ považuje napádané rozhodnutie za nesprávne, možno chápať ako modifikáciu povinnosti tvrdenia (Čl. 8) pre odvolacie konanie (obdobne Števec, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Vydavateľstvo C.H.Beck, druhé vydanie, ročník 2022, str. 1385).

29. Odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že v sociálnej koncepcii civilného procesu sa povinnosť tvrdenia prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore.

Následkom je tak opätovne strata sporu pre neunesenie konkrétneho procesného bremena. Ak teda súd procesnú stranu „pristihne“ pri porušení povinnosti tvrdenia, je v rámci tzv. materiálneho vedenia sporu oprávnený a povinný k tejto skutočnosti prihliadnuť a vyhodnotiť ju v komplexe s inými procesnými povinnosťami a bremenami pri rozhodovaní sporu. Nástrojom materiálneho vedenia sporu v tejto súvislosti je oprávnenie a zároveň povinnosť súdu normatívne zakotvená v § 191 ods. 1 CSP za stredníkom – ide o oprávnenie a povinnosť starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd teda in concreto prihliadne i na nedodržanie procesnej povinnosti relevantne substancovať rozhodujúce skutkové tvrdenia (t.j. substancovať ich pravdivo a úplne). Toto tzv. materiálne vedenie sporu je imanentnou súčasťou sociálnej koncepcie civilného procesu, ku ktorej sa Civilný sporový poriadok hlási (obdobne Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Vydavateľstvo C.H.Beck, druhé vydanie, ročník 2022, str. 51).

30. Záverom odvolací súd dodáva, že zákonodarca v ust. § 380 ods. 1 CSP zakotvil viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi. Odvolací súd nemôže sám, z vlastnej iniciatívy, prekročiť odvolaciu argumentáciu a vyhľadávať namiesto strany sporu mimo „mantinelov“ založených podaným odvolaním konkrétne nedostatky v skutkových, resp. právnych záveroch súdu prvej inštancie (v danom prípade vzťahujúcich sa k otázke (ne)premlčania žalovaného nároku). Je to práve odvolateľ, ktorý je povinný formulovať konkrétne a vecné odvolacie argumenty a v ktorých sa má odvolací súd v rámci prieskumu rozhodnutia súdu prvej inštancie pohybovať. Pokiaľ takéto dostatočne konkrétne a substancované odvolacie námietky odvolateľ neformuluje, bolo by v rozpore s princípom rovnosti strán konania, aby odvolací súd ex offio, revidoval závery súdu prvej inštancie.

31. Vzhľadom na uvedené, nakoľko odvolateľ v podanom odvolaní nepredostrel odvolaciemu súdu žiadne konkrétne argumenty, ktorými by spochybnil alebo vyvrátil konkrétnu argumentáciu súdu prvej inštancie, vo vzťahu k otázke premlčania žalobného nároku, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie pri aplikácii ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny. Nakoľko odvolacia námietka postrádala atribút konkrétnosti, ostáva odvolaciemu súdu už len všeobecne konštatovať, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom a potrebnom rozsahu, skutkový stav súdom prvej inštancie bol riadne preukázaný a správne vyhodnotený i právne posúdený.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ – žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobca proti nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu – 100%.

33. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)